

VELKÉ HRY

Jak šla želva na válečnou výpravu

Jednou šla želva na válečnou výpravu. Potkala ji velká želva a ptala se jí: „Kam jdeš?“ Želva odpověděla: „Jdu na válečnou výpravu.“ A velká želva na to povídá: „Půjdu s tebou.“ A tak šly dál společně.

Potom jim cestu skřížil popel, a když je uviděl, zastavil a ptal se: „Kam jdete?“ Odpověděly mu a on na to řekl, že půjde s nimi.

A tak už šli tři, ale zanedlouho se k nim připojila veverka, takže šly na válečnou výpravu ve čtyřech.

Pak se k nim přidali ještě měchýř a vážka, a tak jich bylo šest. Šli v řadě vedle sebe a zpívali si pro radost.

Cestou na nepřátelské území museli překročit řeku. Její dno bylo tak bahnité, že Velká želva do něj zapadla a nemohla se dostat ven. A tak pokračovali dál bez ní a od té chvíle už jich putovalo jen pět.

Došli k velkému dubu, pod kterým ležela spousta žaludů. Veverka se z toho místa vůbec nemohla odtrhnout, a tak ji tam nechali a šli dál bez ní.

Nyní byli ve válečné výpravě čtyři, ale nečekaně zafoukal vítr a popel to odválo pryč.

Potom putovaly přes pláň porostlou vysokou trávou a bodláčím. Měchýř se píchl a splaskl.

A tak už zbyla jenom želva a vážka. Jenomže vážka najednou silně kýchl, že jí z úst vylétla celá její páteř a bylo po ní. Želva si řekla: „To jsem měla jít raději rovnou sama.“ Pak vešla

mezi tůpí nepřátelského tábora.

„Podívejte, támhle někdo přichází,“ volali lidé a v táboře nastal ruch. Lidé želvu vzali do rukou a tlačili se kolem ní. Nejvíce se líbila ženám. „Co je to za malinké stvoření? Podívejte, jak je roztomilé.“

Lidé se ptali želvy, proč přišla. „Přišla jsem válčit,“ odpověděla želva. „Ona přišla bojovat, ta je tak legrační a miloučká,“ vykřikovaly všechny ženy.

„Počkejte, možná přišla opravdu bojovat. Čehopak se asi bojí?“ A tak se zeptali: „Bojíš se ohně, maličká?“ „Ha, proč bych se měla bát ohně,“ odpověděla želva.

A tak vyjmenovali všechny možné věci, kterých by se mohla bát, ale želva o všech říkala, že to nic není. Ve skutečnosti měla ze všech těch věcí strach, ale předstírala opak. Nakonec jí řekli, že jí hodí do vody. A tehdy želva skryla svou tvář a naříkala: „To je to jediné, čeho se bojím.“ A tak ji vzali a hodili do vody.

Šla ke dnu, jako kámen. Lidé se otočili a odcházeli, ale v tom želva vyplavala ven, spustila válečný pokřik a plaval pryč. Pak se vydala na zpáteční cestu.

Když dorazila domů do tábora želvího kmene, nastalo velké veselí a želvy tančily.

Když dnes někdo předstírá nezájem o něco, co ve skutečnosti hrozně chce, říkají Lakotové toto přirovnání: „Je jako želva, když má být vhozena do vody.“ A to je konec.

Doslovný překlad z lakotštiny (Jan F. Ullrych, Mýty Lakotů aneb Když ještě po zemi chodil Iktómi, Argo, 2002)

I malá želva z malého želvího kmene může projevit svou odvahu, hbitost, odhodlání a bystrost.

Zvládnete to také?

Vypravte se na Velké hry, kde můžete prokázat a porovnat své znalosti dovednosti i zkušenosti.

kdy a kde?	Stará Praha	12.4.	Praha	Žápáč
	Lesní běh	25. - 27.4.	Domoušice	Jestřábi
	Stopa Černého vlka a Čiwawa	30.5. - 1.6.	Malý Walden	Jezerní lidé, Wallowa
	Kiwendotha	26. - 28.9.	Malý Walden	Wallowa - Kynkažu
			- vyhodnocení Velkých her na ligovém sněmu	

Stačí jen přijet, zúčastnit se a prodat svůj v rámci jednotlivých herních pravidel.

Na vítězný kmen i jednotlivce čeká láková odměna.

Nechť jsou hry zahájeny a boj začíná!

Podrobný systém pravidel najdete v dokumentu „Pravidla Velkých her“, s případnými dotazy se obraťte na

Čiko – Jan Klement, náčelník Malé lóže LLM

e-mail: hopeciko@seznam.cz, tel: +420 776 072 966, icq#: 324 871 676